

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118497712/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

en Stivnakke, saa trøst Dem med, at jeg skal naa ligesaadan derop.

Ved den Bestemthed, blandet med elskværdigt Lune, hvormed hun afgav denne Erklæring, rev hun mig hovedkuls ned fra min Overlegenheds Piedestal og gjorde mig, sandt at sige, saa lille, at jeg gjerne kunde være krøbet i et Musehul. Da der intet saadant fandtes, krøb jeg i Stedet derfor op ad Skraaningen, og tog den dødelige Angst for, at der skulde tilstøde min Ledsagerinde Noget, som en retfærdig Straf.

Vi naaede begge i god Behold op til Randen.

Den hvide Flade, der strakte sig foran os hen til den søndersprængte Klippemur, fik mig til at tænke paa en udgravet Tempelplads. Som mægtige Tromler af faldne Søjler laa Møllestene dér i lange Rækker, og regelmæssig hugne Steublokke og Fliser byggede sig sammen til stykkevise Grundmure. Dyrger af Sand, Brokker og Stenskærver havde hist og her dannet Bakker, som gennemskar Terrainet; nogle bar hele Smaaskove, mest af amerikansk Røn, hvis skarlagerrøde Bærklaser glødede mellem de blændende hvide Stenmasser. Til den ene Side saa man et Tegltag med en rygende Skorsten; det var Smedien, som hører til ethvert af disse Brud.